

מטעמי תורת זילים

פרשת שופטים – הנבואה בעם ישראל

התורה מתארת כי עתידים להיות נביאים בתוך עם ישראל שנאמר "נביא מקרבך מאחיקך כמני יקים לך ה' אלקיך אליו תשמעו: ככל אשר שאַלַּתַּמַּעֵם ה' אַלְקִיךָ בְּחֶרֶב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא אֶסֶף לְשִׁמְעַתְּ אֶת קוֹל ה' אֱלֹהֵי-י וְאֶת הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת: וַיֹּאמֶר ה' אֱלִי הִיטִיבו אֶשֶׁר דָּבַרְוּ: **נְבִיא אֲקִים לָהֶם מִקְרֵב אֲחֵיהֶם** כְּמוֹד וְנִתְּתִי דְבָרִי בְּפִיו וְדָבַר אֲלֵיהֶם אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶצְוֶנוּ: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶל דְּבַרִי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשָׂמִי אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ" (דברים יח, טו - יט). ואכן היו בישראל כמה נביאים במשך הדורות עד אשר פסקה הנבואה בזמן בית המקדש השני (ראה גמי סנהדרין דף יא ע"א).

יש להתבונן, כיצד התקיימה הנבואה בעם ישראל בזמן הנביאים הראשונים והאחרונים, עד אשר פסקה לבסוף בימי בית המקדש השני?

כוח הנבואה נפגם על ידי המכה שנתן ה'ס"מ ליעקב בכך הירך

הנבואה התחילה בימי אברהם אבינו (חומת אנך' להחיד"א פרשת לך לך אות טו, זימרה אברהם' לר' אברהם פאלאני מערכת נ אות טז) **בשעה שהוא נעשה לגוי גדול** (מגלה עמוקות' אופן רכח ד"ה איתא בספי' סודי רויא) **בהיותו בגיל מאה** (בעל הטורים' בראשית יח, יח) **על ידי לידת בנו יצחק** (מגלה עמוקות' אופן רכח ד"ה איתא בספי' סודי רויא, 'ידה את אברהם' מערכת הנון אות א ד"ה ומצאתי בס' מג"ש), וכפי שאמר לו ה' יתברך "וְאֶבְרָהָם הָיָה וְהָיָה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרַכְתּוּ בּוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ" (בראשית יח, יח) (בעל הטורים' בראשית יח, יח). **ואחר כך המשיכה הנבואה בכל שלושת אבות העולם** (ספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' בחלק הליקוטים ד"ה יואמנס כבר ידוע' והלאה) **עד לשעה שבא שרו של עשו ונאבק ביעקב אבינו** (ראה 'בראשית רבה' עו, א) **ופגע בכך ירכו שנאמר "וַיִּנְתֵּן יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּגַּע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף יָרְדְּ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְׂמֶדָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶדָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִית עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל" (בראשית לב, כה - כט) (דבש לפי מערכת צ אות חי ערך צבאות).**

כאשר שרו של עשו שהוא מלאך ה'ס"מ (מדרש תנחומא' פרשת וישלח ח, 'בראשית רבה' עח אות ג, זוהר פרשת וישלח דף קע ע"א בבליין ד"ה ויאבק איש עמו) **נגע בכף ירך יעקב כפי שנאמר "וַיַּגַּע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף יָרְדְּ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ" (בראשית לב, כה) (דבש לפי מערכת צ אות חי ערך צבאות), הוא כביכול 'לקח' את הירך עמו** (ישעיהו הפסוקים' להאר"י ז"ל הקדמה לג ד"ה וז"ס מ"ש בוהר בפרשת ויצא) **כי עשה מעין בקיעה בצינורות הנבואה** (אור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קיא ע"ב ד"ה 'חסאת רובץ' מהרמ"ק), **ועל ידי כן הנבואה נסתמה** (דבש לפי מערכת צ אות חי ערך צבאות) **והפסיקה** (ליקוטי נביאים' להאר"י ז"ל שמואל א' ד"ה נמצאו האתונות, ישעיהו הפסוקים' להאר"י ז"ל הקדמה לג ד"ה וז"ס מ"ש בוהר בפרשת ויצא, פירוש להחיד"א על מסכת סופרים פרק ג ד"ה סוד שמנה נביאים) **כך שאי אפשר היה יותר למשוך 'נבואה' על ידי הנביאים והנביאות שבישראל** (עמ"י זוהר פרשת משפטים דף קיא ע"ב ד"ה כתוב יוותר) **וכפי שנאמר מאוחר יותר "וְיָדְבַר ה' הָיָה יָקָר בְּיָמֵים הָהֵם אִין חִזּוֹן נִפְרָץ" (שמואל א' ג, א) (ישעיהו הפסוקים' להאר"י ז"ל הקדמה לג ד"ה וז"ס מ"ש בוהר בפרשת ויצא, 'מגיד מישרים' למלאך המגיד של ר' יוסף קארו פרשת כי תצא ד"ה וחינו רוא דעז), כאשר "דבר ה' " הכוונה לסוד הנבואה** (מגלה עמוקות - רב אופנים' אופן קמה ד"ה ראה משה).

הירך של יעקב היתה מכוונת כנגד השורש הרוחני העליון שממנו נרשמים הנביאים (עמ"י ישעיהו הפסוקים' להאר"י ז"ל הקדמה לג ד"ה וז"ס מ"ש בוהר בפרשת ויצא), **לכן ההכאה בירך גרמה חולשה לכל הנביאים** (ליקוט חדש' ערך יעקב דודר שבימיו אות עט) **והנביאות (ורסיסי לילה' לר' צדוק הכהן מלובלין ד פג ע"ב אות טז) שעתידיים לצאת מזרעו של יעקב** (ליקוט חדש' ערך יעקב דודר שבימיו אות עט), **החל מימיו של משה רבינו אבי הנביאים** (צירור המור' פרשת וישלח פרק לה ד"ה וזהו מה שאמרו בוהר), **והם לא היו יכולים להשיג את הנבואה בצחצוח וזפות.** משום כך הנביא לא היה נקרא מאז בשם 'נביא' שהוא מלשון 'ניב שפתיים' על שמנבא את הדברים, אלא בשם "הרֹאֶה" שנאמר "לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל כַּהֲ אָמַר הָאִישׁ בְּלִקְטוֹ אֶלְקִים לָכוֹ וְנִלְקָה עַד הָרֹאֶה כִּי לִנְבִיא הָיוּם יִקְרָא לְפָנַי הָרֹאֶה" (שמואל א' ט, ט). וזה משום שהוא היה אומנס רואה את 'הנבואה' העתידה להיות, אך לא היה רואה הכל בשלימות כך שיוכל להיות מספר ומגיד ומנבא את הדברים אל העם (ישעיהו הפסוקים' להאר"י ז"ל שמואל א' ד"ה אבל הענין יובן) (להרחבה על צרות נוספות שגרמה ההכאה של המלאך ה'ס"מ בירך יעקב ראה מאמרנו לפרשת וישלח - 'איסור אכילת גיד הנשה').

הנבואה חזרה לעם ישראל על ידי שמואל הנביא

הקלקול של ירך יעקב החל בימי משה רבינו (צירור המור' פרשת וישלח פרק לה ד"ה וזהו מה שאמרו בוהר) **ונמשך במשך הדורות, עד ששמואל הנביא** (מגלה עמוקות - רב אופנים' אופן קמה ד"ה ראה משה) **אשר היה נביא נאמן לה' (ראה שמואל א' ג, כ) כמו משה רבינו** (ראה מדבר יב, ז) (צירור המור' פרשת וישלח פרק לה ד"ה וזהו מה שאמרו בוהר), **הצליח על ידי נשמתו שהיתה**

חדש! חדש! חדש! חדש!

קוראים יקרים! עלות הוצאת הספרים גדולה ואנו צריכים את עזרתכם הנדיבה!

בעזרת ה' ובשעה טובה ומוצלחת אנו עומדים לפני הדפסת הספר הראשון בסדרת 'מטעמי תורת חיים' אשר יכלול את המאמרים שהתפרסמו בעלון. **דעו לכם! אין לנו שום סיוע מוסדי ולכן אנו זקוק לתרומתכם הנדיבה כדי שנוכל להעלות את הדברים שאתם קוראים מידי שבוע על ספר לתועלת הרבים בכל העולם כולו!** ניתן לתרום להוצאת הספר ולהנציח את התרומה להצלחה ורפואה או להבדיל לעילוי נשמה. **אשרי מי שיהיה לו חלק בהפצת התורה הגדולה הזאת לדורי דורות!** המבקשים לתרום ולהנציח ניתן ליצור קשר ישירות עם המחבר בטלפון 052-7675933 וכן ניתן להעביר תרומה לחשבון הבנק שהוקם אך ורק למטרת מימון הוצאת הספר: שם החשבון חיים נגור בנק הדואר שמספרו 09 סניף 001 מספר חשבון 30608503

תרומה דרך הטלפון עם מערכת 'נדרים פון':
מחייבים למספר טלפון 03-7630585
מקשיים שלוחה 9986
לתרומה עבור הוצאת הספר - **נא להקיש 1**
לתרומה עבור הדפסת עלון מטעמי תורת חיים - **נא להקיש 2**
בוחרים את סוג התרומה - רינילה או הוצאת קבע
ואז להקיש את סכום התרומה ושאר פרטי האשראי.
ניתן גם לתרום בעמדת 'נדרים פלוס' בבתי הכנסת:
יש לרשום את שם הקופה 'מטעמי תורת חיים'
ולהשקיף את ביצוע התרומה באשראי לפי ההוראות.

ממדורה עליונה (מגיד מישרים' לר' יוסף קארו פרשת כי תצא ד"ה והיינו רוא דעד) **'לחטוף' את הירך שלקח הס"מ מיעקב אבינו** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל הקדמה לג ד"ה וז"ס מ"ש בוהר בפרשת ויצא) **ולעלות אותה מאותו המקום** (וזהר פרשת משפטים דף קיא ע"ב ד"ה כתיב ויחזק). **וכאשר שמואל התנבא, הוא משך נבואה מאותו מקור רוחני שפגם בו הס"מ בנגיעת ירך יעקב, ועל ידי כן תיקן אותו** (אור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קיא ע"ב ד"ה יחסות רב' מהרמ"ק) **וזכה בעצמו לנבואה** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל הקדמה לג ד"ה וז"ס מ"ש בוהר בפרשת ויצא). **לכן שמואל חזר להיקרא בשם 'נביא'** (פנתח עינים' להחיד"א מסכת ברכות דף לא ד"ה ועל פי דברי הרב) **על שראה את הנבואה בצחצוח גמור והניב את הנבואה ופרסמה לישראל** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל שמואל א' ד"ה אבל הענין יובן). **ויש רמז לכך ששמואל הנביא שלט בס"מ שרו של עשו וחטף ממנו את 'הירך', כי התיבה 'שמואל' בגמטריא יוצא 'עשו' עם הכולל (ידבש לפי מערכת צ אות חי ערך צבאות).**

וכששמואל הנביא ושאל בן קיש אכלו יחד את סעודתם הם התכוונו לפתוח את צינורות הנבואה וכפי שנאמר "ויקח שמואל את שאל ואת נערו ויביאם לשפחה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשילשים איש: ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אותה עמך: ויגרם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאל ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל עם שמואל ביום ההוא" (שמואל א' ט, כב – כד) והתיבות "ויגרם הטבח את השוק" הם כנגד "שוק" יעקב שצריך היה להיתקן ועל ידי כן יפתחו צינורות הנבואה, כפי שאכן היה. לכן תכף ומיד אחר כך ראה שאל נביאים שמתנבאים, כפי שאמר לו שמואל "אחר פן תבוא גבעת האלקים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים לרדים מהבמה ולפניהם נבל ותן וחליל וכנור והמה מתנבאים: וצלחה עליך רוח ה' והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר" (שמואל א' י, ה – ו). **והנביאים החזיקו לו טובה שנפתחו בזכותו צינורות הנבואה (ספר חליקותים' להארי"י ז"ל שמואל א' סימן ט ד"ה זנחור לענין וז"ס משתח, ולקטי תורה' להארי"י ז"ל שמואל א' אות י ד"ה נצמו האתונות וגם כתב שם שלכן הנביאים נתנו לו מתנות והוא לקח מידם כפי שצוה אותו שמואל הנביא. אך הדברים קשים ותמוהים מול הפסוקים וצ"ע גדול).**

לכן ארבעים שנה לפני שנולד שמואל הנביא היתה בת קול יוצאת ומכריזה (פירוש החיד"א על מסכת סופרים פרק ג ד"ה יסוד שמנה נביאים בשם הארי"י ז"ל) **בכל יום** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל שמואל א' ד"ה אבל הענין יובן) **"עתיד צדיק אחד לעמוד ושמואל שמו" – כי על ידו יתקן הירך ותהיה 'נבואה'** (פירוש החיד"א על מסכת סופרים פרק ג ד"ה יסוד שמנה נביאים בשם הארי"י ז"ל, 'חומת אנך' להחיד"א שמואל א' טו ד"ה ולי הדל), **ואז יידעו כולם ששמואל נאמן להיות נביא** (עפ"י 'צורור המור' לר' אברהם סבע פרשת וישלח פרק לה ד"ה וזהו מה שאמרו בוהר). **זוה הטעם שלא היתה בת קול כזאת לשאר הנביאים, כי העולם כולו היה מצפה להיתקן דווקא על ידי שמואל** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל שמואל א' ד"ה אבל הענין יובן, 'פנתח עינים' להחיד"א מסכת ברכות דף לא ד"ה ועל פי דברי הרב) **שהוא היה עתיד להחזיר את הנבואה** (ידבש לפי מערכת צ אות חי ערך צבאות) **כך שיהיו מתנבאים בכל מקום** (מגיד מישרים' לר' יוסף קארו פרשת כי תצא ד"ה והיינו רוא דעד) **מכוחו** (פנתח עינים' להחיד"א מסכת ברכות דף לא ד"ה ועל פי דברי הרב). **ולכן היו קוראים לשמואל הנביא 'רבן של נביאים'** (פנתח עינים' להחיד"א מסכת ברכות דף לא ד"ה ועל פי דברי הרב, 'חומת אנך' להחיד"א שמואל א' טו ד"ה ולי הדל בשם הארי"י ז"ל) **כי הוא היה רבם שהרי תיקן את 'מקום' הנבואה, ומשם היו מתנבאים אותם הנביאים** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל שמואל א' ד"ה אבל הענין יובן) **הראויים לקבל את הנבואה** (הרמ"ד וואלי על שמואל א, ג על הפסוק יופתח את דלתות בית ה').

המכה בירך פגמה ביכולת הנביאים לקבל את מראה הנבואה כראוי

על אף שחזרה הנבואה לישראל בימי שמואל הנביא (עפ"י ידבש לפי מערכת צ אות חי ערך צבאות) **היא עדיין היתה חסרה מכוח המכה שקיבל יעקב בירך אשר בה נאמר "ויגע בכף ירכו ותקע בך ירך יעקב בהאבקו עמו" (בראשית לב, כו). לכן בשעה שהנביאים התנבאו היה נחלש כוחם והם היו נופלים על פניהם** (וזהר פרשת וישלח דף קטא ע"א ד"ה רבי שמעון ד"ה וכל אינון נביאין) **ולא היו יכולים לזקוף ראשיהם למעלה ולהסתכל** (וזהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ד"ה פתח ואמר). **כמו שנאמר אצל דניאל במראה המלאך שהתגלה אליו "ואני נשארתי לבדי ונאראת את המראה הגדולה הזאת ולא נשאר בי פח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי פח: ואשמע את קול דבריו וכשמעתי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה" (דניאל י, ח – ט) (וזהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ד"ה פתח ואמר). וכן הוא אצל יחזקאל הנביא שנאמר "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ונאראת ואפל על פני ואשמע קול מדבר" (יחזקאל א, כח) (וזהר פרשת וישלח דף קטא ע"א ד"ה רבי שמעון ד"ה וכל אינון נביאין).**

כאשר הנביא היה נופל היו חושיו וכוחותיו מתבטלים, והוא היה כמת רק שרוחו ונשמתו מקושרת בנפשו ואינה יוצאת ממנו לגמרי, ומפני זה היה לו לפעמים קצת שגעון כי דעתו אז היתה מעורבת. זה הטעם שכאשר יונה הנביא (ראה רש"י מלכים ב' ט, א) בא למשוח את יהוא בן יהושפט למלך על ישראל ולומר לו דברי נבואה על מותם של בית אחאב, שרי החיל שהיו שם קראו ליונה בשם "משגעני" שנאמר "ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך" (מלכים ב' ט, א), כי יונה הנביא היה בנה של האשה הצרפית שהחיה אליהו הנביא (ראה ספר מלכים א' פרק יז), וכיון שמת פעם אחת וחי מחדש אזי בקלות היתה יכולה לצאת ממנו הנשמה כאשר באה עליו הנבואה. וכן היה עם חבקוק הנביא שיהיה בנה של האשה השונמית שמת פעם אחת והחיה אותו אלישע הנביא (ראה ספר מלכים ב' פרק ד), ומשום כך גם נשמתו היתה עלולה לצאת יותר משאר הנביאים. לכן אמר חבקוק "ה' שמעתי שמעך גראתי" (חבקוק ג, ה) וכונתו לומר 'אני ירא שאם יבוא קולו ודבורו של ה' עלי אני עלול למות כי יתקשר רוחי ברוח ממעל. וכן נאמר על חבקוק "תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות" (חבקוק ג, א) שהוא מלשון שגעון (אהבת יהונתן על הפטרות של פרשיות התורה לר' יהונתן אייבשיץ בהפטרות יום ב' דשבועות ד"ה או יאמר דשגיונות. ראה 'שליה הקדוש' לר' ישעיה הלוי הורוביץ תורה שבכתב פרשת שמיי ד"ה ונראה בזה לתרץ משנה).

באותה השעה שהתגבר שפע הנבואה על הנביא הוא היה יוצא מהרגשותיו וחושיו (ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ה אות ג ד"ה והנה בהתגבר, עפ"י השליה הקדוש תורה שבכתב פרשת וישב מקץ ויגש ד"ה כבר כתבת) **כי לא היה כוח בחמשת חושיו לקבל האור ההוא ולציירו ולהגשימו בחושים החומריים** (שערי קדושה' לר' חיים ויטאל חלק ג שער ה), **והוא היה יוצא מרשותו ודעתו, ומשנתה זיו פניו. והנביא לא היה יודע אז כלום מהעולם הזה** (וזהר פרשת ואתחנן דף רסט ע"א ד"ה ולא אשתנו) **לפי שהיה שוקע כמו בשינה, ומחשבתו נשארת כמו מחשבת הישן וחולם – ואז נמשכת לו הנבואה. ואפשר היה שתגיע הנבואה אל הנביא גם בשוכבו על מטתו בחלום הלילה, ומכל מקום היא לא היתה מגיעה אליו אלא אחרי שהוא היה מוחץ לחושיו ומשוקע בתרדמה** (ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ה אות ג ד"ה והנה בהתגבר) **וכענין מה שנאמר על אברהם אבינו "ויתרדמה נפלה על אברם" (בראשית ט, יב) (שערי קדושה' לר' חיים ויטאל חלק ג שער ה). ותכף אחרי שהנביא היה מקבל את הנבואה הוא היה שב אל מצבו הראשון** (ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ה אות ג ד"ה והנה בהתגבר) **ככל האדם** (מדרש האיתמרי' למחבר שבט מוסר דרושי לתשובה ד"ה אך עכשיו כראוי), **והיה זוכר את נבואתו** (שערי קדושה' חלק ג שער ג, ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ג אות ג ד"ה והנה גילוי כבודו).

מכוח המכה בכף ירך יעקב היו הנביאים רואים את הנבואה רק ב'אספקלריא שאינה מאירה' (וזהר פרשת וישלח דף קטא ע"א ד"ה רבי שמעון) **כלומר שסוד נבואתם היה עובר מעולם לעולם דרך העולמות עד שמגיע להם, כך שהיה עיכוב בנבואה עד שהגיעה אליהם. לכן הנביאים היו מתנבאים בדרך של משלים ולא בנבואה מצוחצחת** (ספר חליקותים' להארי"י ז"ל פרשת כי תצא ד"ה וגם בספחת) **וגם לא היו יכולים לעמוד על בירור דברי הנבואה** (וזהר פרשת וישלח דף קטא ע"א ד"ה רבי שמעון, 'לקוטי חשי' ערך יעקב דודר שבמינו אות על) **לפי שלא היתה גלויה אליהם כראוי** (וזהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ד"ה פתח ואמר) **אלא כדבר הנראה להם מרחוק** (רקנאטי' על התורה פרשת ונראה דף מ"ב טור ב ד"ה ונראה אל אברהם) **וכמו ראיית דבר דרך כמה חלונות, שתנועותיו נראות אף על פי שאין מביטים אליו באורח מישור** (ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ה אות ד ד"ה אמנם ראייתם). **וכך גם הידיעות היו מגיעות אליהם על ידי חידות ומשלים** (מאירת עינים' לר' יצחק דמן עכו תלמידי הרמב"ן פרשת ראה ד"ה שבעה האמורה בירמיה, ידרך ה" חלק ג פרק ה אות ד ד"ה ואולם הנביא). **ועל זה אמר ה' "וידברתי על הנביאים ונאנכי חזון הרביתי ונגד הנביאים אצמח" (הושע יב, יא) כלומר אף שמקצת נביאים לא דיברו בלשון צח ואף בדרך משלים**

כגון נבואת זכריה, הרי זה לא מהם כי "וְאֶנְכִי חֲזוֹן הַרְבִּיתִי" וממה שעולה בדמיון הנביא באים אלו המשלים (מגיד מישרים' למלאך המגיד של ר' יוסף קארו פרשת נצבים ד"ה ואהדר לעניינא דילן).

בשונה מכל הנביאים, משה רבינו לא היה בכלל פגם הירך של יעקב אבינו (עפ"י זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה רבי שמעון וד"ה וכל אינון נביאין, עפ"י זוהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ע"א ד"ה פתח ואמר), **לכן בעת הנבואה הוא לא היה נופל על רגליו, אלא היה עומד וכוחו מתגבר** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה רבי שמעון, זוהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ע"א ד"ה פתח ואמר) **וראשו היה זקוף ומתבונן למעלה פנים בפנים בזיו הכבוד העליון** (זוהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ע"א ד"ה פתח ואמר), **כי היתה מצטיירת בו הנבואה בנחת ולא היו נרתעים אצלו חושגי החומר כלל** (שערי קדושה לר' חיים ויטאל חלק ג שער ח). **בנבואתו משה רבינו לא היה יוצא מחושי והרגשותיו** (ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ה אות ה ד"ה ואולם הנביא) **ולא מרשותו ודעתו** (זוהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"א ד"ה ולא אשתני דעתו) **ורק היה בגוף ונפש תמים יחדיו ללא צורך בביטול הרגשות הגוף בעת הנבואה** (שליה הקדושי פרשת וישב ומקץ ויגש ד"ה כבר כתבת). **משה לא היה צריך כלל לחלוט, כי הנבואה היתה מגעת לו בעודו במצבו התמידי שנאמר "פָּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ"** (במדבר יב, ח) (ידרך ה" להרמח"ל חלק ג פרק ה אות ה ד"ה ואולם הנביא) **כלומר שהיה מדבר עם ה' בְּהִקְיָן בלי שום שינוי** (אהבת יהונתן' על ההפטרות לר' יהונתן אייבשיץ בהפסרת יום ב' דשבועות ד"ה או יאמר דשנינות. וראה עוד פרטים ברמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ו הלכה ו).

משה רבינו ראה את נבואתו ב'אספקלריא המאירה' (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה רבי שמעון, זוהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב ע"א ד"ה פתח ואמר, 'רקנאטי על התורה' פרשת וארא דף מ ע"ב טור ב ד"ה וארא אל אברהם) **כלומר רק מתוך 'חלון' אחד ברור ומצוחצח** (ידרך ה" חלק ג פרק ה אות ה ד"ה ואולם הנביא) **והיה רואה הדברים מקרוב ולא מרחוק** (רקנאטי על התורה' פרשת וארא דף מ ע"ב טור ב ד"ה וארא אל אברהם), **בידיעות המגיעות אליו בביור ולא בחידות כפי שנאמר עליו "ומראָה ולא בחידות ותמנת ה' גִּבִּיט"** (במדבר יב, ח) (מאיר עינים' פרשת ראה שבועה האמורה בירמיה', ידרך ה" חלק ג פרק ה אות ה ד"ה ואולם הנביא), **ועל כל המעלות האלו של משה רבינו נאמר "ולא קם נביא עוד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ ה' פְּנִים אֶל פְּנִים"** (דברים לד, ט) (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה רבי שמעון). **מיד אחרי נבואתו היה משה רבינו שב לדבר עם העם בכל מה שצריך ודעתו מיושבת עליו בכתחילה ואף יותר.** **וזה מה שנאמר בסמיכות הדברים "וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה"** (שמות לג, יא) (זוהר פרשת ואתחנן דף רסח ע"א ד"ה ולא אשתני דעתו).

רק עובדיה הנביא התנבא על מפלת אדום כי הוא היה גר אדומי

כל הנביאים לא היו יכולים לנבא (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין) **בדרך פרט ובעצם** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'משה הוה שמעי מהרא"י) **על מה שעתידי הקב"ה לעשות לעשו הרשע** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין) **כלומר לאומה שלו הנקראת 'אדום', וכל מה שניבאו עליה היה רק דרך של כלל** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'משה הוה שמעי מהרא"י'). **וזה משום ש'החיצוני' שהוא הס"מ נאחו בחלק נבואתם מכוח ההכאה בירך של יעקב אבינו, לכן כשהם היו באים להתנבאות לא יכלו לעמוד על מפלתו ומפלת אומתו אדום. מטעם זה כל הנביאים התנבאו רק עד זמן המשיח שזה עד זמן ביטול 'החיצוני', אך לעמוד על ביטולו הם לא יכלו.** **ועוד משום שמי שנולד בקדושה אינו יכול לעמוד בפני 'החיצונים', לכן גם הנביאים לא היו יכולים לעמוד על תוקף מפלתו של הס"מ החיצוני** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'בר עובדיה' מהרמ"ק).

היחיד שהתנבא (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין) **בפרטות ובעצם** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'משה הוה שמעי מהרא"י) **על מפלתו של הס"מ הוא עובדיה הנביא** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין). **וזה לפי שהוא היה גר אדומי** (וימהר אברהם' לר' אברהם פאלאני מערכת נ' אות לו), **וכיון שהוא בא מהצד של עשו הרשע** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין) **והיה אחוז לפני כן תחת כנפי הס"מ שרו של עשו ושורשו היה מאותו הצד, לכן היה יכול לעמוד עליו בנבואה** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'משה הוה שמעי מהרא"י) **כי הורגל בו** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'בר עובדיה' מהרמ"ק) **והיה יכול גם להשיג בנבואה** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין) **את תוקף** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'בר עובדיה' מהרמ"ק) **מפלתו לעתיד לבוא** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין), **ולא היה נחלש כוחו באותה השעה כמו שאר הנביאים** (זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה וכל אינון נביאין). **ואף שעובדיה היה נביא מצד הקדושה, מכל מקום היה בו חלק מן 'החוץ' שסוף סוף הוא משם, לכן היה לו חלק עמהם** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'בר עובדיה' מהרמ"ק).

על אף שאין גר ראוי לנבואה, עובדיה זכה לנבואה בעבור שהחביא מאה נביאים במערה ופרנסם שנאמר "וַיִּקַּח לְעַבְדָּהּ יָהוָה מֵאָה נְבִיאִים וַיִּחְבְּאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וַיְכַלְפֵּם לָחֵם וּלְמַלְאָה" (מלכים א' יח, ד) (וימהר אברהם' לר' אברהם פאלאני מערכת נ' אות לו). **עובדיה התנבא על אדום לאחר שמת אחאב מלך ישראל ומלך יהורם בנו תחתיו ומרדה מלכות אדום תחת ידו כאשר הם המליכו עליהם מלך שנאמר "בְּיָמָיו פָּשַׁע אֲדָוִם מִתַּחַת יָד יְהוָה וַיִּמְלְכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ"** (מלכים ב' ח, א) **אז השיג עובדיה את מראה הנבואה ועד היכן כוח אחיזתם של אדום וכמה שיעור מדתם החיצונית וראה בנבואה כי סופו של "אָדָוִם" לאבדון** (אהבת יהונתן' לר' יהונתן אייבשיץ הפסרת וישלח ד"ה חזון עובדיה) **ועמד בנבואתו על ביטולו ומפלתו של אותו 'החיצוני'** (יאור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קע"א ע"א ד"ה 'בר עובדיה' מהרמ"ק) **כמו שנאמר בנבואתו "הֲלוֹא פִּיֹם הַהוּא נָאֵם ה' וְהֶאֱבַדְתִּי חֲקָמִים מֵאֲדָוִם וְתִבְנֶה מִהָרַם עֵשָׂו"** (עובדיה א, ח) **וכן אמר "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִקְבָּהּ וּבֵית עֵשָׂו לְקֵשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וְאֶקְלֹם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי ה' דַּבֵּר"** (עובדיה א, יח).

עובדיה לא היה מזרע ישראל לכן לא היה בכלל נגיעת המלאך בכף הירך של יעקב אשר גרם להחליש את כוח הנביאים מלהגיד את מפלת אדום – ומשום כך הוא היה יכול לראות את מפלתם עד תכלית (דברים נחמדים' למהרצ"א מדינוב בפרושו על ספר ישעיה ד"ה ועל פי זה נ"ל). **ועל כך פתח את דברי נבואתו על אובדן מלכות אדום בפסוק "חֲזוֹן עֲבַדְיָה כֹּה אָמַר אֲדָוִם ה' לְאֲדָוִם שְׂמוֹעָה שְׂמֹעֵנִי מֵאֵת ה' יִצִּיר בְּגוֹיִם שְׁלַח קוֹמוֹ וְנִקְוָה עֲלֶיהָ לְמַלְחָמָה"** (עובדיה א, א) **כאשר התיבה "חזון" רומזת על מפלתה של אדום בנבואתו כי היא ראשי תיבות 'חצי זעם וחצי נחמה', בעוד הנחמה היא לישראל על מפלת אדום** (אהבת יהונתן' לר' יהונתן אייבשיץ הפסרת וישלח ד"ה חזון עובדיה). **וכן הוא הזכיר את שמו בתחילת הנבואה "חֲזוֹן עֲבַדְיָה", כי דווקא הוא ראה ולא אחר.** **ועוד הוסיף את התיבות "כֹּה אָמַר אֲדָוִם ה' " כדי להגיד שלא ינחם ה' על האדומים אשר הרעו לישראל יותר מכל מלכי האדמה כפי שאמרו על ירושלים "עָרוֹ עָרוֹ עַד הִסּוֹד בָּהּ" (תהלים קל, ו) והוא יקום את דם עבדיו על אשר "שָׁפְכוּ דָמָם פְּמִים" (תהלים א, ט) (דברים נחמדים' למהרצ"א מדינוב בפרושו על ספר ישעיה ד"ה ילדה יאמר חזון).**

נבואה זו של עובדיה הנביא על מפלתו של אדום, היתה הנבואה היחידה שהיא התנבא (רש"י על גמי סנהדרין דף לט ע"ב ע"א ד"ה מאי שאת עובדיה לאדום, 'יבול בנימין לר' בנימין הכהן פרשת וישלח חלק א' דרוש י' כף ע"ב ד"ה ותנה למדנו). **ובנבואה זו התקיימה המימרא כי "ירך מתוכה מסרחות"** (ראה גמי סנהדרין דף לט ע"ב בשם רב דימי) **כלומר שמגופה ומתוך עוביה של הירך מתחיל הסירחון** (רש"י סנהדרין דף לט ע"ב ד"ה 'מתוכה מסרחות'), **שהרי "ירך" עשו הרשע התחזקה בשעה שנחלשה ירך יעקב, וממנה ממש בא 'הסרחון' להחליש את כוחו של עשו ולהתנבאות עליו רעה על ידי יוצא ירכו עובדיה הנביא.** **לכן פתח עובדיה בנבואתו ואמר "חֲזוֹן עֲבַדְיָה כֹּה אָמַר אֲדָוִם ה' לְאֲדָוִם שְׂמוֹעָה שְׂמֹעֵנִי מֵאֵת ה' יִצִּיר בְּגוֹיִם שְׁלַח קוֹמוֹ וְנִקְוָה עֲלֶיהָ לְמַלְחָמָה"** (עובדיה א, א) **שהתיבה "חזון" היא לשון קשה כמו שנאמר "חֲזוֹת קִשָּׁה הֲגִד לִי" (ישעיה כא, ב).** **ואמר "כֹּה אָמַר אֲדָוִם ה' לְאֲדָוִם שְׂמוֹעָה שְׂמֹעֵנִי מֵאֵת ה' " (עובדיה א, א) " כי לא נגלה הקץ של מלכות אדום לשום נביא אלא רק לה' "כי יום נקם בְּלִבִּי" (ישעיה א, ב).** **וכן "שְׂמוֹעָה שְׂמֹעֵנִי" והיא "מֵאֵת ה' " דווקא.** **והוסיף עובדיה ואמר "קוֹמוֹ וְנִקְוָה עֲלֶיהָ לְמַלְחָמָה" לשון כפולה, כי תחילה ה' יפיל את השר של אדום למעלה שנאמר "כִּי יִרְתֶּה בְּשָׂמִים חֲרָבִי הִנֵּה עַל אֲדָוִם תִּגְדֹּ" (ישעיה לד, ח) (אהבת יהונתן' לר' בנימין הכהן חלק א' דרוש י' פרשת וישלח דף כב ע"ב ד"ה ותנה למדנו שיעקב פחד מעשו).**

הנבואה הפסיקה מאז בית המקדש השני ועתידה לחזור לישראל

'הנבואה' היתה קיימת בעולם במשך אלף ארבע מאות וחמש שנה, משעה שנולד יצחק שאז התחיל אברהם להתנבאות ועד ימיהם של הנביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי. ורמזו לתחילת הנבואה באברהם הוא במה שנאמר "אֵתָהּ הוּא ה' הַקָּלֵקִים אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ בְּאַבְרָם" (נחמיה ט, ז), כאשר התיבה "אֵתָהּ" רומזת לשנות הנבואה, אות א' לְאֵלֶיךָ שנה ואותיות ת"ה לעוד ארבע מאות וחמש שנה, ועל זה אמר "אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ בְּאַבְרָם" להתחיל ממנו את הנבואה (נפדה את אברהם) מערכת הנו"ן אות ד"ה ימצאתי בסי מניעו). וכן בפסוק "אֲדַגְי-ה' אֵתָהּ הַחֲלוּתִי לְהָרֹאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה" (דברים ג, כז), שהתיבה "אֵתָהּ" מיותרת ובאה לרמוז על שנות הנבואה כמנין את"ה שבהם "הַחֲלוּתִי לְהָרֹאוֹת" את הנבואה, "אֶת גְּדֻלָּתְךָ" – שהם החלו מזמן שנעשה אברהם אבינו לגוי גדול, "וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה" – שזה היה בשעה שנולד יצחק אבינו שהיה מדת הגבורה (מגלה עמוקות – רב אופנים' אופן רכח ד"ה איתא בספי' סודי רויא). ולזה רומזת גם התיבה "אֵתָהּ" בפסוק "אֵתָהּ צִוִּיתָהּ פְּקֻדֶיךָ" (תהלים קיט, ד) (אגרא דכלה' פרשת לך לך אות א על הפסוק ויאמר ה' אל אברהם) **כמספר שנות ציווי הנבואה.**

וכן בפסוק "כִּי אֵתָהּ אָבִינוּ" (ישעיה סג, טו) שנאמר כנגד יצחק (רשי"י גמי שבת דף פט ע"ב ד"ה כי אתה אבינו) נרמזו בו שנות הנבואה בתיבה "אֵתָהּ" שהן אֶלֶף ת"ה שנים, וכן התיבה "אָבִינוּ" היא בגמטריא 'הנבואה' – כלומר הנבואה עמדה אֶלֶף ת"ה שנים משנולד יצחק (מגלה עמוקות – רב אופנים' אופן רכח בסוף ההערה). ובתוך הפסוק "הִנֵּה דָבָר ה' אֵל אַבְרָם בְּמַחְזָה לְאָמֶר" (בראשית טו, א) יש רמז לכך שהנבואה היתה מאברהם אבינו עד הנביאים חגי זכריה ומלאכי, כי התיבה "מַחְזָה" היא ראשי תיבות 'מלאכי חגי זכריה', והאות ה' רומזת על 'הנבואה'. וכן התיבה "מַחְזָה" רומזת על מ"ח נביאים וז' נביאות שעמדו לישראל (ראה גמי מגילה דף יד ע"א) וגם כאן האות ה' רומזת על הנבואה (חומת אגן' להחיד"א פרשת לך לך אות טו מספר קדמון). וכל הפסוק הזה מלמד שעד פה תבוא הנבואה מזמן אברהם אבינו (ויספור אברהם לר' אברהם פאלאי מערכת נ אות טו), והתיבה "לְאָמֶר" בפסוק מוסיפה ללמד שהוצרכה נבואתם להיאמר לדורות (חומת אגן' להחיד"א פרשת לך לך אות טו מספר קדמון). **והנה משה רבינו ביקש בסוף ימיו שלא תיפסק הנבואה בימי נביאים אחרונים והיו נביאי אמת גם בדורות שאחריהם, אך ענה לו ה' "אֵל תֹּסֶף דָּבָר אֲלֵי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה" (דברים ג, כז) שהראשי תיבות יוצא גמטריא 'אתה' כמספר שנות הנבואה מזמן יצחק שהשם שלו בגמטריא גם שווה לתיבה "בְּדָבָר" שבפסוק, כלומר שאלו שנות הנבואה דווקא ולא יותר (מגלה עמוקות – רב אופנים' אופן רכח ד"ה איתא בספי' סודי רויא).**

הנבואה התקיימה במשך הרבה דורות, התחילה באברהם יצחק ויעקב ואחר כך במשה רבינו שכל מי שהתנבא בימיו בדור המדבר משך את נבואתו דרכו (נפיי' יספר הליקוט' להרמ"ד וואלי חלק הליקוט' ד"ה יואמנס כבר ידוע' והלאה), שהרי גם משה רבינו נקרא 'רבן של נביאים' (שער רוח הקודש' להרא"י ז"ל ד"ה והנה נמצא שבעלי הנבואה) וממנו נמשכה נבואת לשאר הנביאים (פירוש יד יהודה' על יואמנס עם כל ח' להרמ"ד מפאנו חלק ב סימן ד). אחרי זה באה הנבואה לשמואל הנביא (יספר הליקוט' חלק א להרמ"ד וואלי חלק הליקוט' ד"ה יואמנס כבר ידוע' והלאה), שהיה אחרי משה רבינו במדרגות הנבואה (שער רוח הקודש' להרא"י ז"ל ד"ה והנה נמצא שבעלי הנבואה). ואחר כך באה הנבואה לנביאים הראשונים ישעיה ירמיה ויחזקאל ושאר הנביאים, ובסוף אל הנביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי (יספר הליקוט' חלק א להרמ"ד וואלי חלק הליקוט' ד"ה יואמנס כבר ידוע' והלאה). שאחריהם כבר הסתלקה הנבואה, כפי שאמרו רבותינו "משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל" (גמי יומא דף ט ע"ב, גמי' סוטה דף מט ע"ב). וראה ידרשות על התורה' לר' יהושע אבן שושן הרמב"ן פרשת במדבר דף נח ע"ב טור א שירוח הקודש' היא דרגת נבואה, וכן ראה בספר 'אבות דרבי נתן' פרק לז ד"ה ישרה שמות נקרא רוח הקודש). (וראה ביספר הליקוט' חלק א להרמ"ד וואלי חלק הליקוט' ד"ה יואמנס כבר ידוע' והלאה) כי ניקת הנבואה בדורות המאוחרים היא מקומם נמוך מאוד שיש בו התברות 'לקפלי' המונעת כל ראיית נבואה וחזון, לכן פסקה הנבואה. וראה ביאר אחר פברוש הגר"א לסדר עולם רבא' של הרב"ד פרק ל ד"ה עד כאן היו הנביאים).

כוח הנבואה היתה הולכת ודלה בימי הגלות (רד"ק זכריה א, ט ח ד"ה ראיתי הלילה) לכן נבואות זכריה כבר היו סתומות והוא היה צריך מלאך שיבאר לו את נבואותיו (ידרשות על התורה' לר' יהושע אבן שושן הרמב"ן תחילת פרשת תולדות דף י ע"א טור א ד"ה אהבתי אתכם), כפי שזכריה שאל את המלאך "וְאֵמַר מַה אֵלֶיךָ אֲדֹנָי?" (זכריה א, ט) והמלאך השיבו "אֲנִי אֲרָאָךְ מַה הִמָּה אֵלֶיךָ" (זכריה א, ט) (רד"ק זכריה א, ט) כי לא הבין את המראות שראה (רד"ק זכריה א, ט ח ד"ה ראיתי הלילה). וגם נבואת מלאכי לא היתה מבוארת כמו בימי הנביאים הראשונים, ולזה מכוון הלשון בתחילת ספר מלאכי "מִשָּׂא דָבָר ה' אֵל יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי" (מלאכי א, א) (ידרשות על התורה' לר' יהושע אבן שושן הרמב"ן תחילת פרשת תולדות דף י ע"א טור א ד"ה אהבתי אתכם). ומלאכי שהיה חותם הנבואה, הודיע בסוף לישראל שלא ימתינו יותר לשום נביא מהיום והלאה אלא "זְכָרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֵיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל כֵּן יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמְשֻׁפְטִים" (מלאכי ג, כב) והוסיף מיד לומר שכך יהיה עד שיבוא אליהו הנביא "הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ לְכֶם אֶת אֵלֶיךָ הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא" (מלאכי ג, כג) (ידרשות על התורה' לר' יהושע אבן שושן הרמב"ן תחילת פרשת תולדות דף י ע"א טור א ד"ה אהבתי אתכם). **ואכן בתקופת בית המקדש השני כבר הסתלקה הנבואה מישראל ולא היו בנייהם עוד נביאים (ראה גמי סנהדרין דף יא ע"א) (מדרש אליהו' למחבר' שבט מוסר' על מגילת אסתר דף ע"ב).**

הנבואה תחזור רק בימות המשיח (נפיי' אגרא דכלה' פרשת לך לך ד"ה והנה הבית הראשון) ואז היא תהיה שוב בקהל עדת ישראל שנאמר "וְהָיָה אַחֲרָיךָ כִּן אֲשֶׁפֹדֶךָ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם זִקְנֵיכֶם חֲלֹמוֹת וְחֲזוֹנֵיכֶם חֲזוֹנוֹת יְרָאוּ" (יואל ג, א) (אהבת יהונתן' לר' יהונתן אייבשיץ הפטרת פתח), "וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם" – כלומר שכולם יזכו לנבואה. וזה נרמז בפסוק "וְנִתְּתִי רוּחִי בְכֶם וְחִזְיִתֶם" (יחזקאל לו, יד) שהנבואה אז לא תהיה רק לעיתים כדרכם של הנביאים בכל הדורות אלא תהיה תמידית לעולם (מדרש אליהו' למחבר' שבט מוסר' פרשת ויקהל ד"ה ובענין המאמר) ולא תפסוק מהם שנאמר "וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לְאֹמַר דַּעוּ אֶת ה' כִּי כוֹלֵם יִדְעוּ אוֹתֵי לְמַקְטָנִם וְעַד גְּדוּלָּתֵם נָאֵם ה' (ירמיה לא, לב). וישראל יזכו אז למעלת נבואה שלא היתה לנביאים בכל הדורות שלפניהם (מאירת עינים' פרשת ראה ד"ה ידוע יש ענין אחר' בשם דודו ר' יצחק) ואף לא לאבות הקדושים, בהשגה שהיא הפלא ופלא (יספר הליקוט' חלק א להרמ"ד וואלי חלק הליקוט' ד"ה ע' שחזרת לעלות באחרית הימים). ומשה רבינו התאוה שמעלה זו תהיה כבר בדורו כשאמר "וימי יָתֵן כָּל עַם ה' נְבִיאִים כִּי יִתֵּן ה' אֶת רוּחוֹ וְעָלְיוֹם" (במדבר יא, כט), כלומר מי ייתן שיהיה מעתה מה שעתידי הקב"ה לעשות להם לישראל שיתן רוחו עליהם ויהיו כל עם ה' נביאים (מאירת עינים' פרשת ראה ד"ה ידוע יש ענין אחר' בשם דודו ר' יצחק, ישמן הטוב וזקן הארץ' בחלק שפן הטוב דף נט ע"ב ד"ה או יאמר המקטא אתה לו). וכן יהיה במהרה בימינו, אמן.

להמשך הפצת העלון באלפי עותקים כל שבוע או זקוקים לעזרתם במימון עלויות הוצאות הדפוס! בואו ותהיו שותפים בזיכוי הרבים ולימוד התורה הגדול ברחבי הארץ! אנא צרו קשר במספר הטלפון 052-7675933 ניתן גם לקבל מידע בכתובת מייל alon.torat.haim@gmail.com

העלון גם להצלחת סופי בת אליזבתה הייני ליאת בת סופי הייני מעייני בת ליאת הייני	העלון גם להצלחה וברכה של משה בן מרים הייני אנה בת רוזה הייני וכל בני משפחתם	העלון גם להצלחת העלון מופץ לרפואת חלשות מוריה בת רחל ורולנדה הייני העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת ברטה בילור בת טובה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן מיטל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מופץ לרפואת חלשות מוריה בת רחל ורולנדה הייני העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת ברטה בילור בת טובה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן מיטל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת ברטה בילור בת טובה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם להצלחת העלון מופץ לעילוי נשמת ברטה בילור בת טובה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן מיטל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.